

**СТОРИТЕЛІНГ ЯК ІНСТРУМЕНТ ФОРМУВАННЯ
ПРОФЕСІЙНО-МОВЛЕННЄВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ**

2. Aristova, N.O. (2017). Teoretychni i metodychni zasady formuvannia profesiinoi subiektnosti maibutnikh filolohiv [Theoretical and methodological basis of forming future philologists' professional subjectness]. *Doctor's thesis*. National aviation university. Kyiv, 572 p. [in Ukrainian].
3. Vovk, O. (2013). Kharakterystyka komunikatyvno kohnityvnoi kompetentnosti studentiv-filolohiv v aspekti komunikatyvno-kohnityvnoho pidkhodu [Characteristics of communicative and cognitive competence students of philology in the aspect of the communicative and cognitive approach]. Available at: <https://nv-kogpi.ucoz.ua/vupysk3/Vovk.htm>. [in Ukrainian].
4. Voloshyna, O.V. & Popenko, Y.V. (2020). Ihrovi metody, yak zasib vyvchennia inozemnoi movy [Playing methods, as a mean of study of foreign language]. *Sworld Journal*. Bolgariya. No. 4, pp. 31–39. [in Bolgariya].
5. Hunko, I.V. & Voloshyna, O.V. (2021). Zastosuvannia keis-metodu v protsesi vykladannia inozemnoi movy v umovakh navchalno-naukovo-vyrobnogo kompleksu "Vseukrainsky I naukovo-navchalny I konsortsium" [Application of the case method in the process of teaching a foreign language in the econditions of the educational, scientific and industrial complex "All-Ukrainian scientific-educational consortium"]. *Innovative pedagogy*. No. 32, pp. 75–79. [in Ukrainian].
6. Pedahohichna maisternist (1997). [Pedagogical skill]. (Ed.). I.A. Ziazium. Kyiv, 349 p. [in Ukrainian].
7. Pedahohichni tekhnolohii u neperervnii profesiinii osviti (2001). [Pedagogical technologies in continuous professional education]. (Ed.). S.O. Sysoieva. Kyiv, 504 p. [in Ukrainian].
8. Perspektyvni osviti tekhnolohii: nauk.-metod. posib. (2000). [Promising educational technologies: Scientific method. manual]. (Ed.). H.S. Sazonenko. Kyiv, 560 p. [in Ukrainian].
9. Piddiachyi, V. (2022). Rozvytok hnuchkykh navychok fakhivtsiv v umovakh zmin rynku pratsi [Development of flexible skills of specialists in conditions of changes in the labor market]. *Youth and market*. No. 7–8 (205–206), pp. 77–83. [in Ukrainian].
10. Rybinska, Yu. (2013). Osoblyvosti formuvannia komunikatyvnoi kompetentnosti maibutnikh filolohiv zasobamy kreatyvnoho perekladu [Features of formation of communicative competence of future philologists by means of creative translation]. Available at: https://zagpedagogika.at.ua/load/oso_blivosti_formuvannja_komunikativnoji_kompetentnosti_majb_utnikh_filolohiv_zasobami_kreatyvnoho_perekladu/1-1-0-275 [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції 26.07.2023

УДК 378.81-808.51.81.271.16

DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4634.2023.285797>

Наталія Грицак, доктор педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри української та зарубіжної літератури і методик їх навчання Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка

**СТОРИТЕЛІНГ ЯК ІНСТРУМЕНТ ФОРМУВАННЯ
ПРОФЕСІЙНО-МОВЛЕННЄВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ**

У статті розкрито значення сторітелінгу як важливого засобу формування професійно-мовленнєвої компетентності здобувачів освіти. Проаналізовано поняття "сторітелінг" у педагогічних дослідженнях. Виокремлено та охарактеризовано його функції як методу навчання, описано ознаки пасивного й активного сторітелінгу. Охарактеризовано критерії ефективного використання у навчальному процесі. Розкрито і доповнено змістове наповнення поняття "педагогічний сторітелінг". Показано, що він є дієвим засобом формування професійно-мовленнєвої компетентності здобувачів освіти.

Ключові слова: сторітелінг; педагогічний сторітелінг, професійно-мовленнєва компетентність; здобувач вищої освіти; освітній процес; формування професійно-мовленнєвої компетентності.

Лім. 12.

Nataliia Hrytsak, Doctor of Sciences (Pedagogy), Associate Professor, Head of the Theory and Methods of the Ukrainian and World Literature Department, Ternopil Volodymyr Hnatyuk National Pedagogical University

**STORYTELLING AS A TOOL OF PROFESSIONAL SPEECH COMPETENCE
FORMATION OF HIGHER EDUCATION STUDENTS**

The author of this work focuses on the revealing of the importance of the pedagogical storytelling as an important means of the professional speech competence forming of the students of higher education. The concept of storytelling is analysed in pedagogical researches. The functions of storytelling are described and described as to the method of studies: motivational and purposeful, communicative, axiological, sociocultural, convincing, effective, educator. The criteria of the effective use of storytelling are briefly described in an educational process and additional criteria are offered. Advantages of storytelling are underline as to the method of studies at forming of the professional speech competence forming of the students of higher education. The signs of passive and active storytelling are described in an educational process. The passive type of storytelling is envisaged by creation of history after the algorithm of teacher or teacher independently tells history. Active storytelling is orientated on independent creation and story of history by the students of higher education. Based on the analysis of scientific and pedagogical works and own pedago-

gical experience the semantic filling of concept is exposed and complemented pedagogical storytelling. Pedagogical storytelling interpret as a productive method of exposition of educational information by creation of history. A teacher uses pedagogical storytelling with the aim of activation and motivation of educational activity of the students of higher education. It is shown that pedagogical storytelling is the effective means of the professional speech competence forming of the students of higher education. The use of storytelling as gives an opportunity to form own opinions the method of studies, logically and consistently to think, to gather additionally speech constructions and oriented for them, to extend a vocabulary. It is well-proven that the use of pedagogical storytelling is the important means of motivation of increase of level of professional speech competence of students of higher education. The list of questions is offered with the aim of opening of value of storytelling as productive means of forming of professional speech competence of students of higher education. It is shown that combination of pedagogical storytelling with working of text assists the increase of level of professional speech competence of students of higher education.

Keywords: *storytelling; pedagogical storytelling; professional speech competence; higher education students; educational process; formation of professional speech competence.*

Постановка проблеми. Візитівкою успішної людини є високий рівень її професійно-мовленнєвої компетентності. Вміння правильно формулювати висловлювання, використовувати різноманітні засоби мовленнєвої виразності, ставити запитання з професійної тематики і вести дискусію, моделювати комунікативну ситуацію є визначальними для висококваліфікованого спеціаліста у будь-якій галузі. Окреслені завдання ефективно в сучасній освітній парадигмі вирішує педагогічний сторітелінг. Має рацію С. Ковпик, стверджуючи, що у процесі створення певних тематичних історій вагому роль відіграє ґрунтовні знання мови, “вміння контролювати та володіти темпом, ритмом мовлення, відчувати необхідність підвищення або зниження висоти звучання голосу, використання пауз тощо” [6, 269]. У форматі нашої розвідки сторітелінг розглядаємо ефективним засобом формування професійно-мовленнєвої компетентності здобувачів вищої освіти.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема сторітелінгу є об’єктом дослідження низки наукових праць сучасних українських учених (Н. Бондаренко, М. Братко, Г. Гич, Н. Горбач, А. Житницька, Л. Кайдалова, С. Ковпик, Г. Крохмальна, С. Кость, С. Микитюк, М. Науменко, С. Паламар, І. Побідаш, О. П’ятецька та інші). Студіювання наукових джерел дає змогу увиразнити ключові напрями вивчення сторітелінгу, зокрема: теоретико-методологічне обґрунтування терміна “сторітелінг”; розкриття сторітелінгу як інструменту комунікацій сучасного бізнесу; вивчення ролі сторітелінгу у практиці журналістської діяльності; зосередження уваги на цифровому сторітелінгу; з’ясування значення сторітелінгу у формуванні іміджу; дослідження сторітелінгу як ефективного методу викладання.

Мета статті – розкрити значення сторітелінгу як ефективного засобу формування професійно-мовленнєвої компетентності здобувачів освіти.

Виклад основного матеріалу. Сторітелінг як один із інноваційних методів передавання інформації активно використовується у менеджменті, маркетингу, коучингу та журналістиці. Великий потенціал сторітелінгу відкриває нові перспективи для педагогічних досліджень, адже він за своєю сутністю

інтегрує у собі компоненти практичної іміджології, інструментарій психології, ознаки управлінської діяльності, елементи ораторського мистецтва і акторської майстерності тощо. Саме тому в останні роки виникає посилений науковий інтерес до сторітелінгу у галузі педагогіки, зокрема вивчається питання його застосування в освітньому процесі. Враховуючи поліфункціональність сторітелінгу, важливо передусім звернутись до його змістового наповнення.

Сторітелінг є калькою англійських слів “story” і “telling”, що дослівно перекладаються як “розповідати історії”. Ідея активно реалізовувати його як технологію комунікації належить Д. Армстронгу, голові міжнародної компанії Armstrong International. Використання сторітелінгу сприяє викладу потрібної інформації у доступній, зручній та зрозумілій формі. Відтак, потенційний адресат / клієнт не лише краще сприймає цю інформацію і запам’ятовує, але, що головне для маркетологів, піар-агентів, коуч-менеджерів, зробить висновок і прийме рішення, яке їм необхідно. Як бачимо, фундаментом сторітелінгу є такий ланцюжок: емоції → висновок → дія.

Утім має рацію С. Микитюк, стверджуючи, що теоретико-методологічна база сторітелінгу була закладена педагогами ще у XIX ст. і ґрунтується на наукових засадах, аргументованих освітньою діяльністю і педагогічним досвідом. Мова йде про роздуми над потребою емоційного впливу на учнів (О. Духнович, К. Ушинський, С. Миропольський); проблемою структури розповіді (А. Коні); питанням особливості педагогічної техніки, яка б сприяла фіксації і концентрації уваги та запам’ятовуванню навчальної інформації (А. Макаренко, В. Сухомлинський) [8, 136–137]. Розмірковуючи над витоками сторітелінгу, варто згадати і ораторське мистецтво античності, усну традицію розповіді та теорію нарративної комунікації, увага яких зосереджена в руслі питань про комунікативний аспект взаємин людей. Зрозуміло, що інформаційна епоха внесла значні корективи у добре відому “розповідь історій”. У сучасних реаліях сторітелінг – це власна інтерпретація / конструювання з елементами інтерактивності історії з метою заохочування, мотивації та впливу на цільову аудиторію.

У сучасних соціогуманітарних студіях сторітелінг розглядають як ефективний інструмент розвитку соціально-комунікативних здібностей людини. Г. Гич зазначає, що “сторітелінг – це спосіб впливу на людину через вміле розповідання історій” [2, 189]. Подібну думку висловлює і С. Микитюк, акцентуючи при цьому особливу увагу на впливі сторітелінгу на емоційну, мотиваційну і когнітивну сферу слухача [8, 134]. Зазначимо, що особливу увагу І. Побідаш акцентує саме на емоції як вагомому елементі сторітелінгу [10, 148]. Однак важливо пам’ятати, що сторітелінг не передбачає надмірного емоційного втручання на формування думки цільової аудиторії, оскільки слухач повинен самостійно дійти потрібного висновку. Відтак сторітелінг зорієнтований не лише на емоційний контент, але й на актуальність, чесність і відвертість перед адресатами. У цьому контексті важливого значення набувають уміння ораторського мистецтва. Варто наголосити, що для сторітелінгу важливу роль відіграє саме заголовок, вдала назва якого покликає викликати інтерес слухачів, акцентувати їх увагу саме на цій історії.

Відштовхуючись від розуміння сторітелінгу як інструменту трансформації та передачі інформації, А. Житницька наголошує, що цей новітній метод “забезпечує вихід на особисте зростання та зміни, є джерелом заохочення до знань, оволодіння новими компетенціями, сприймається як достовірне джерело інформації, стимулює до дії, сприяє активності учасників” [4, 88]. Цілком погоджуємось із авторкою, що новочасні потреби і запити освітнього простору нівелюють процес укладання сторітелінгу за певними шаблонами чи алгоритмами, адже він є засобом миттєвого реагування на вимоги освітнього середовища та інтереси здобувачів освіти.

З’ясовуючи змістове наповнення поняття “сторітелінг” в освітньому середовищі, доцільно сфокусувати увагу на його функціях, перелік яких залежить від обраного педагогом ракурсу дослідження. До прикладу, Н. Горбач виокремлює такі: інформативну, пізнавальну, асоціативну, емотивну, експресивну, розважальну [3, 189]. Натомість Л. Кайдалова, вивчаючи питання важливості педагогічного сторітелінгу у підготовці майбутніх фахівців охорони здоров’я, до домінуючих функцій відносить: освітню, мотиваційну, переконувальну, розвивальну, об’єднувальну, комунікативну, наставницьку, виховну [5, 138]. М. Мазурок та О. Саприкіна ключовими функціями сторітелінгу вважають мотиваційну, об’єднувальну, комунікативну, функцію впливу та утилітарну [7, 163]. Спираючись на науково-педагогічні праці з окресленої проблематики та власний викладацький досвід, увиразнюємо такі функції педагогічного сторітелінгу: мотиваційно-цільова, комунікативна, аксіологічна, соціокультурна, переконувальна, результативна, виховна.

Структурним центром педагогічного сторітелінгу

є мотивація здобувачів освіти при вивченні навчальних дисциплін. Так, С. Паламар і С. Науменко сенс сторітелінгу як методу у професійній підготовці майбутніх педагогів вбачають у налаштуванні відповідної емоційної атмосфери в аудиторії, активізації навчальної діяльності, встановленні контакту між студентами і викладачами, розширенні словникового запасу різними мовленнєвими конструкціями, формуванні вмінь швидко орієнтуватись та оперативно приймати рішення [9, 51]. У цьому руслі мислить М. Братко, наголошуючи, що основою сторітелінгу є “використання історій з певною структурою та героєм та спрямований на вирішення освітніх завдань, розвитку, мотивації, наставництва” [1, 71].

Крім того продуктивне застосування сторітелінгу буде неможливе без урахування критеріїв до цього інноваційного методу. Так, на думку Н. Горбач такими критеріями є:

1) специфічний тип героя (оповідач, реальний або вигаданий персонаж, приклад якого спонукає до прийняття рішення, він долає перешкоди, шукає вихід зі складних ситуацій і завжди його знаходить, герой має бути прив’язаний до навчального матеріалу);

2) сторітелінг повинен мати чітку і конкретну мету;

3) стиль сторітелінгу має бути різним (дидактичним, розважальним, науково-популярним тощо);

4) дотримання чіткості композиційних елементів (екскурс, зав’язка, розвиток подій, кульмінація і розв’язка) [3, 188–189].

До запропонованих критеріїв, на нашу думку, доцільно також додати такі:

– наявність актуальної, оригінальної, цікавої та корисної теми; відповідність психологічним і віковим особливостям цільової аудиторії;

– використання правдивих (історичних, документальних, літературних, життєвих, економічних тощо) фактів;

– висловлювання авторської позиції;

– супровід відеоконтентом, що загалом розширює спектр емоційно-чуттєвого сприйняття цільової аудиторії;

– використання різноманітних мовних засобів відповідно до конкретної теми і мети історії.

Розмірковуючи про переваги педагогічного сторітелінгу, варто згадати й про створення персоналізації навчального процесу, що уможливує самостійно здобувачам освіти приймати рішення і аргументувати власну позицію. Зазначимо, що наголос на формуванні критичного мислення здобувачів освіти є в концепції “Нової української школи”. Читаємо: “Цільовим мейнстрімом освіти сьогодні є формування нової людини, що володіє “мисленням вищого порядку”, яке має бути критичним, креативним і піклувальним” [11]. Крім окреслених переваг сто-

рителінгу як методу навчання, В. Швирка слушно додає підвищення рівня “мультиmodalної” грамотності, що пов’язана з процесом читання, візуальним сприйняттям, реагуванням, генеруванням цифрових і мультимедійних текстів [12, 203].

Отже, студіювання наукових розвідок, урахування ключових ознак і визначальних функцій сторітелінгу дають змогу розглядати педагогічний сторітелінг як продуктивний метод викладу навчальної інформації шляхом створення історії, яка зорієнтована на специфічний тип героя, дотримання обов’язкових композиційних елементів і використання різноманітних мовних засобів, урахування соціокультурних цінностей і вікових особливостей аудиторії, з метою активізації та мотивації навчальної діяльності здобувачів вищої освіти.

Педагогічний сторітелінг є ефективним інструментом формування професійно-мовленнєвої компетентності здобувачів вищої освіти, адже вчить формувати власні думки, логічно і послідовно мислити, встановлювати асоціативно-сміслові зв’язки, добирати мовленнєві конструкції та орієнтуватись у різних формах мовленнєвого висловлювання. Важливо, що він сприяє не лише опануванню комплексу норм і правил мовлення, розвитку комунікативної діяльності, формуванню вмінь оперативно розв’язувати комунікативні завдання, але й мотивує особисте прагнення здобувачів освіти до мовленнєвої досконалості. Використовуючи сторітелінг як метод навчання, викладач з урахуванням освітніх цілей застосовує його пасивний чи активний види. Пасивний – передбачає створення історії за алгоритмом викладача або викладач самостійно розповідає історію. Натомість активний – зорієнтований на самостійне створення і розповідь історії здобувачами освіти. Пасивний вид сторітелінгу рекомендують застосовувати викладачам на лекціях для викладу нових теоретичних знань, натомість активний є продуктивним для перевірки набутих знань здобувачами освіти, виявленню інтересу до навчальної теми, коригуванню тематики лекційних чи практичних занять.

З метою вираження ефективності сторітелінгу як ефективного засобу формування професійно-мовленнєвої компетентності рекомендуємо поставити здобувачам освіти такі питання:

– Чи цікаво вам створювати і розповідати на занятті історії на запропоновані теми?

– Чи виникають у вас труднощі під час створення історій?

– Як ви міркуєте, чи супровід історії відеоконтентом поліпшує її сприйняття?

– На вашу думку, створення і розповідь історії виразніше індивідуальне мовлення?

– Як ви вважаєте, ефектний початок і завершення розповіді пов’язані з умінням оперувати мовленнєвими конструкціями та орієнтуватись у формах мовленнєвого висловлювання?

– Для створення історії з урахуванням обов’язкових композиційних елементів, типу героя і теми потрібно мати високий рівень професійно-мовленнєвої компетентності?

– Чи за допомогою розповіді історії можна ефективно донести інформацію?

– Як ви вважаєте, під час розповіді історії потрібні вміння контролювати темп, ритм і голос?

– Чи використання викладачем педагогічного сторітелінгу мотивує вас підвищувати рівень професійно-мовленнєвої компетентності?

– Уміння розповідати історії за певною структурою і темою сприятимуть вашому професійному зростанню?

Результати отриманих відповідей дадуть викладачеві змогу сформулювати тему і мету сторітелінгу, обрати той чи той його тип (цифровий; на основі реальних ситуацій, вигаданих фактів чи особистої історії; сімейний, культурний; соціальний; економічний; дружній тощо), змоделювати сюжет сторітелінгу; запропонувати тип героя; конструювати модель його поведінки; продумати виховний аспект; добрати мовленнєві конструкції, що впливають на емоційний стан здобувачів освіти; підготувати перелік питань, що активізують мовленнєві здібності тощо.

У формуванні професійно-мовленнєвої компетентності вагоме значення займає самостійна робота здобувачів вищої освіти. Мова йде передусім про читачку практику студентської молоді, яка, беззаперечно, є важливим підґрунтям формування професійно-мовленнєвої компетентності. У сучасній практиці читання виокремлюють два види: з метою отримання літературного досвіду і з метою отримання інформації. Другий вид читання здебільшого зорієнтований на побіжне ознайомлення з текстом, перегортання сторінок у пошуках потрібної інформації. Синтез педагогічного сторітелінгу з пошуком ключових слів у тексті, розробкою системи запитань до нього, знаходження значимих текстових епізодів і фрагментів, відтворення текстової інформації значною мірою сприяє підвищенню рівня професійно-мовленнєвої компетентності здобувачів освіти.

Висновки. Педагогічний сторітелінг є продуктивним засобом формування професійно-мовленнєвої компетентності здобувачів освіти. Використання його в освітньому процесі дає змогу активізувати інтерес здобувачів до опанування теоретичного матеріалу, формувати індивідуальний професійно-мовленнєвий стиль, виявляти власний рівень професійно-мовленнєвої компетентності, розвивати професійно-мовленнєву компетентність, прагнення вдосконалювати рівень професійно-мовленнєвої компетентності. Перспективним убачаємо розробку методики формування професійно-мовленнєвої компетентності здобувачів освіти за допомогою цифрового сторітелінгу.

ЛІТЕРАТУРА

1. Братко М.В. Сторителлінг як ефективна технологія викладання курсу “Лідерство в освіті” для магістрів. *Неперервна професійна освіта: теорія і практика*. 2022. № 1. С. 68–75. DOI: <https://doi.org/10.28925/1609-8595.2022.1.7>.

2. Гич Г.М. Сторителлінг як інноваційна методика формування мовної компетентності учнів ЗНЗ. *Науковий вісник Миколаївського національного університету імені В.О. Сухомлинського. Педагогічні науки*. 2015. № 4. С. 188–191. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmdup_2015_4_44.

3. Горбач Н.В. Техніка сторителлінгу в педагогічній практиці. *Академічні студії: Серія “Педагогіка”*. 2021. № 3. С. 187–192. DOI: <https://doi.org/10.52726/as.pedagogy/2021.3.1.28>

4. Житницька А.А. Сторителлінг як метод формування гнучких навичок комунікації майбутніх учителів іноземних мов. *Теорія та методика навчання та виховання*. 2022. Вип. 52. С. 85–94. DOI: <https://doi.org/10.34142/23128046.2022.52.08>

5. Кайдалова Л.Г. Педагогічний сторителлінг у підготовці майбутніх фахівців охорони здоров’я. *Інноваційна педагогіка*. 2020. Вип. 29. Т. 1. С. 136–139. DOI: <https://doi.org/10.32843/2663-6085/2020/29-1.27>

6. Ковпик С.І. Сторителлінг та його специфічні перлокуції в різних типах промов. *Вчені записки Таврійського національного університету імені В.І. Вернадського. Серія: Філологія. Журналістика*. 2021. Т. 32 (71), № 4, ч. 3. С. 268–272.

7. Мазурок М.В., Саприкіна О.П. Сторителлінг як ефективний інструмент формування комунікативної компетентності здобувачів освіти Нової української школи. *Молодь і ринок*. 2022. № 1 (199). С. 160–165. DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4634.2022.254106>

8. Микитюк С.О. Елементи сторителлінгу як навчального методу у погляді педагогів, громадських діячів минулого. *Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова. Серія 5. Педагогічні науки: Реалії та перспективи*. 2019. Вип. 66. С. 134–137.

9. Паламар С.П., Науменко М.С. Сторителлінг у професійній підготовці майбутніх педагогів: сучасні інструменти. *Електронне наукове фахове видання “Відкрите освітнє е-середовище сучасного університету”*. 2019. Вип. 7. С. 48–55. DOI: <https://doi.org/10.28925/2414-0325.2019.7.5>.

10. Побідаша І.Л. Сторителлінг: ознаки “гарної” історії. *Обрії друкарства*. 2019. № 1. С. 144–150. DOI: [https://doi.org/10.20535/2522-1078.2019.1\(7\).169575](https://doi.org/10.20535/2522-1078.2019.1(7).169575)

11. Програма “Нова українська школа” у поступі до цінностей. URL: <https://ipv.org.ua/prohrama-nova-ukrainska-skola/> (дата звернення: 03.08.2023).

12. Швирка В.М. Технологія сторителлінгу в практиці викладання педагогічних дисциплін. *Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка: Педагогічні науки*. 2021. № 6 (344), Ч. 2. С. 202–208. DOI: 10.12958/2227-2844-2021-6(344)-2-202-208

REFERENCES

1. Bratko, M.V. (2022). Storitellinh yak effektivna tekhnolohiia vykladannia kursu “Liderstvo v osviti” dlia mahistriv [Practice of continuing professional education]. *Continuous professional education: theory and practice*. No. 1, pp. 68–75. [in Ukrainian].

2. Hych, H.M. (2015). Storitellinh yak innovatsiina metoda formuvannia movnoi kompetentnosti uchniv ZNZ [Storytelling as an innovative method of forming pupils’ linguistic competence of secondary schools]. *Scientific Bulletin of Mykolajiv Vasyl Sukhomlynskiy National University. Pedagogical sciences*. No. 4, pp. 188–191. [in Ukrainian].

3. Horbach, N.V. (2021). Tekhnika storitellinhu v pedahohichnii praktytsi [The technique of “storytelling” in pedagogical practice]. *Academic studies: “Pedagogy” series*. No. 3. pp. 187–192. [in Ukrainian].

4. Zhytnytska, A.A. (2022). Storitellinh yak metoda formuvannia hnuchkykh navychok komunikatsii maibutnikh uchyteliv inozemnykh mov [Storytelling as a method of forming soft communication skills of future foreign language teachers]. *Theory and methods of teaching and education*. Vol. 52, pp. 85–94. [in Ukrainian].

5. Kaidalova, L.H. (2020). Pedahohichni storitellinh u pidhotovtsi maibutnikh fakhivtsiv okhorony zdorovia [Pedagogical storytelling in the training of the future healthcare professionals]. *Innovative pedagogy*. Issue. 29, Vol. 1, pp. 136–139. [in Ukrainian].

6. Kovpik, S.I. (2021). Storitellinh ta yoho spetsyfichni perlokutsii v riznykh tyпах promov [Storytelling and its perlocution specifics in different types of speeches]. *Academic notes of the Tavriya Volodymyr Vernadskyi National University. Series: Philology. Journalism*. Vol. 32 (71), No. 4, part. 3, pp. 268–272. [in Ukrainian].

7. Mazurok, M.V. & Saprykina, O.P. (2022). Storitellinh yak efektyvnyi instrument formuvannia komunikativnoi kompetentnosti zdobuvachiv osvity Novoi ukrainskoi shkoly [Storytelling as an effective tool formation of communicative competence of educators of the new ukrainian school]. *Youth & market*. No. 1 (199), pp. 160–165. [in Ukrainian].

8. Mykytiuk, S.O. (2019). Elementy storitellinhu yak navchalnoho metodu u pohliadakh pedahohiv, hromadskykh diachiv mynuloho [Elements of Storytelling as a teaching method in the views of a teachers, public figures of the past]. *Scientific journal of Mykhaylo Drahomanov National Pedagogical University. Series 5. Pedagogical sciences: Realities and prospects*. Vol. 66, pp. 134–137. [in Ukrainian].

9. Palamar, S.P. & Naumenko, M.S. (2019). Storitellinh u profesiinii pidhotovtsi maibutnikh pedahohiv: suchasni instrumenty [Storytelling in the professional training of future teachers: modern instruments]. *Electronic scientific publication “Open educational e-environment of a modern university”*. Vol. 7, pp. 48–55. [in Ukrainian].

10. Pobidash, I.L. (2019). Storitellinh: oznaky “haranoi” istorii [Pageing: signs of “good” history]. *Horizons of printing*. No. 1, pp. 144–150. [in Ukrainian].

11. Prohrama “Nova ukrainska shkola” u postupi do tsinnostei [The “New Ukrainian School” program is on the way to values]. Available at: <https://ipv.org.ua/prohrama-nova-ukrainska-shkola/> (Accessed 03. Aug. 2023). [in Ukrainian].

12. Shvyrka, V.M. (2021). Tekhnolohiia storitellinhu v praktytsi vykladannia pedahohichnykh dystsyplin [Storytelling Technology in the Practice of Teaching Pedagogical Disciplines]. *Bulletin of Luhansk Taras Shevchenko National University: Pedagogical Sciences*. No. 6 (344), part. 2, pp. 202–208. [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції 04.08.2023